

vykonala? Nohy sa mi znovu spájali dohromady, menili sa na kameň! Lapala som po dychu a bezradne trepotala rukami, nevedela som sa ničoho zachytiť. *Je to iba kľúč, iba kľúč*, opakovala som si v duchu a neodvážila sa pozrieť, či som úplne prišla o nohy.

Ale potom sa čosi zmenilo – tak rýchlo, ako sa to začalo. Prestala som bojovať.

Okej, takže... nohy sa mi spojili. Fajn, celkom zmizli. A čo teraz? Je to v poriadku. Je to tak... ako to má byť.

Len čo som to vypustila z hlavy, prestala som klesať pod hladinu. Ruky sa mi už splašene netrepali. Zrazu som bola orol, lietadlo, delfín, čo vodu rozráža iba pre svoje potešenie.

Takže, ide o toto... Možno ste to už uhádli, no možno aj nie. To nič. Dôležité je iba jedno: sľúbte mi, že to nikdy nikomu nevyzvoníte.

Stala sa zo mňa totiž morská víla.

DRUHÁ KAPITOLA

Takéto veci sa predsa nestávajú každý deň. A väčšine ľudí sa neprihodia vôbec. Mne však hej. Som morská víla. Morská víla! Ako to? Prečo? Budem ňou navždy? Hlavou mi vírili otázky, no ani na jednu som nenašla odpoveď. Vedela som iba jedno: objavila som celkom novú časť svojho ja a v živote som doposiaľ nezažila nič príjemnejšie.

Takže som si tam plávala, celkom... nuž, celkom ako ryba! A istým spôsobom som ryba aj *bola*. Horná polovica môjho tela vyzerala ako zvyčajne: tenké kostnaté ruky, ofina, ktorú mi morská voda prilepila na čelo, čierne plavky značky Speedo.